

Pesten is taboe-charter

Dit anti-pest-charter bevat tips om pesterijen in het onderwijs tegen te gaan.

- 1 Voorkomen is beter dan genezen: creëer geen taboes rond pesten. Vermeld het antipestplan van de school in het schoolreglement (ook eventueel op de schoolwebsite en of elektronische leeromgeving).
- 2 Zwijgen is zilver, spreken is goud: maak pesten bespreekbaar. Organiseer een klasgesprek wanneer je als leerkracht merkt dat iemand gepest wordt. Probeer eerst de gulden middenweg uit. Zorg ervoor dat het slachtoffer begeleiding krijgt: laat hem of haar niet in de kou staan. Zorg voor een contactpersoon op school waar het slachtoffer terecht bij kan (liefst een leerling). Waarom een leerling? Negeer geen jongerencultuur! Leerlingen weten wat er leeft op school. Slachtoffers voelen zich ook meer op hun gemak bij leeftijdsgenoten. Het verlaagt de drempel van "klikken".
- 3 Stel duidelijke grenzen: vertel aan het slachtoffer hoe hij of zij de weerbaarheid kan verhogen. Vertel dus ook hoe hij of zij grenzen moet stellen. Dat geldt ook voor pestkoppen. Zorg ervoor dat er een duidelijk beleid is dat pesten niet tolereert. Speel kort op de bal en vat de koe meteen bij de horens. Maak aan de pestkoppen duidelijk wat pesten bij het slachtoffer veroorzaakt. Zorg bij lichte pesterijen altijd voor een dialoog tussen slachtoffer en pestkop. Betrek, indien nodig, ook de vertrouwensleerling(en). Sanctioneer de pestkop wanneer de pesterijen blijven duren. In eerste instantie: sluit de pestkop uit van buitenschoolse activiteiten of uitstappen. Schors de pestkop voor één dag wanneer de pesterijen blijven aanhouden. Schors de leerling een volledige week als de pesterijen blijven duren en/of escaleren. Wat als dit dan nog niet stopt? Sluit de pester dan definitief uit.
- 4 Iedereen is onschuldig tot het tegendeel bewezen is! In de vorige paragraaf werd uitgelegd waar je de grens moet trekken. Wat wanneer iemand echter vals beschuldigd wordt? Wanneer er sprake is van plagen in plaats van pesten? Vaak is over dit laatste puntje veel onenigheid en twijfel. "Ik was hem gewoon aan het plagen meneer." "Dat was maar een grapje hoor, ik ben je gewoon aan het plagen." Communiceer daarom duidelijk aan je leerlingen wat het verschil is tussen plagen en pesten. Ga ook altijd eens praten met (eventuele) getuigen van klachten over pesterijen. Helemaal zeker kan je echter nooit zijn. Sommige pesterijen zijn zo geniepig waardoor er geen of (valse, dus "meelopers") getuigen zijn. Bij zulke klachten is het als leerkracht, medeleerling, CLB-medewerker of directielid, dan ook moeilijk om zogenaamde "bewijzen" te vinden. Pas in zulke gevallen, als school, dan ook meteen de sancties uit paragraaf 3 toe.

Pesten is taboe-charter

- 5 Wat bij machtsmisbruik? Wat wanneer de directeur een personeelslid pest? Een leerling door een leerkracht of door de directie wordt gepest? Kortom: wat wanneer er sprake is van machtsmisbruik? Richt een onafhankelijk comité op dat pesterijen en andere geschillen tussen directie en personeelsleden van de school onderzoekt. Zorg hierbij dat de leden van dat comité onafhankelijk en zonder druk kunnen functioneren.

Indien je nog vragen of suggesties hebt, kan je ons steeds bereiken via onderstaande e-mailadressen.

AntiPestTeam en AntiPestTeam Jongeren

AntiPestTeam • antipestteam@pandora.be • www.antipestteam.be

AntiPestTeam Jongeren • apt.jongeren@gmail.com • <http://aptjongeren.be>